

Szanowni Czytelnicy!

W 30. numerze „Przeglądu Bezpieczeństwa Wewnętrznego” mamy przyjemność zaprezentować Państwu kilka interesujących artykułów, które – ze względów geostrategicznych – koncentrują się na zagrożeniu bezpieczeństwa Rzeczypospolitej płynącym ze wschodu. Proponujemy m.in. ciekawą analizę dotyczącą tzw. buntu Prigożyna, stanowiącego jedną z największych zagadek wojny w Ukrainie, charakterystykę aktywności informacyjnej Federacji Rosyjskiej, opis metod obchodzenia przez to państwo unijnych sankcji finansowych, jak również próbę wyjaśnienia jednej z najbardziej makiawelicznych operacji w dziejach wywiadu w postaci przejścia niemal całej kadry krymskiej Służby Bezpieczeństwa Ukrainy przez rosyjską służbę wewnętrzną. W tematykę zagrożeń zewnętrznych – pośrednio – wpisuje się także tekst poświęcony prawnym aspektom nowelizacji polskiego Kodeksu karnego w zakresie przestępstwa szpiegostwa.

Warto przypomnieć, że „Przegląd Bezpieczeństwa Wewnętrznego” obchodzi jubileusz 15-lecia istnienia. Od ponad dekady nasz półrocznik stara się być platformą wymiany myśli między społecznością służb specjalnych a światem akademickim. Jesteśmy jedynym czasopiśmie branżowym zajmującym się działalnością tych służb sensu largo i dysponujemy – jako periodyk wydawany przez największą służbę specjalną RP – potencjałem, by moderować dyskurs publiczny w tym obszarze, łącząc dorobek naukowy z praktycznym doświadczeniem. Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego jest bowiem źródłem wiedzy na temat rzeczywistych zagrożeń bezpieczeństwa państwa. Bez nałożenia na te dane teorii naukowych trudno jednak wyciągać szersze wnioski i formułować prognozy. Z kolei badania naukowe pozbawione podstaw faktograficznych i wiedzy źródłowej nabierają charakteru spekulacyjnego i akademickiego, odrywając się od rzeczywistości. Połączenie tych dwóch perspektyw pozwala uzyskać efekt komplementarności i synergii. To dlatego przyświeca nam idea bycia

hubem integrującym różne środowiska zainteresowane problematyką bezpieczeństwa państwa i propagującym wiedzę w tym zakresie. Jesteśmy bowiem przekonani, że dla służby specjalnej najgorsze jest zastygnięcie w zastanych formach – bycie reaktywną, pozbawioną kreatywności i usztywnioną przez biurokratyczne procedury częścią administracji publicznej. „Przegląd Bezpieczeństwa Wewnętrznego” jest – w naszej ocenie – jednym z niezbędnych elementów stałego rozwoju tych służb oraz ewolucji paradygmatu ich działania zamiast bezrefleksyjnego powielania dogmatów operacyjno-analitycznych i organizacyjnych. Aby osiągnąć tak ambitny cel, staramy się maksymalnie poszerzać tematykę poruszaną na naszych łamach, zapraszając do współpracy specjalistów z wielu dziedzin, a nie tylko wąsko pojmowanych nauk o bezpieczeństwie. Wychodzimy z założenia, że problematyka związana ze służbami specjalnymi *ex definitione* jest multidyscyplinarna. W ciągu 15 lat udało się skupić wokół czasopiśma grupę ludzi, którzy próbują implementować w działalności tych służb nowe podejścia teoretyczne, a także zasilać świat akademicki wiedzą czerpaną z doświadczeń oficerów operacyjnych i analitycznych. Mamy nadzieję, że to grono będzie się stale poszerzać i rozwijać platformę służącą intensyfikowaniu interakcji między służbami specjalnymi a środowiskami eksperckimi i naukowymi.

Jednocześnie składamy podziękowania wszystkim osobom, które przez te lata współtworzyły nasze czasopismo – redaktorom naczelnym, członkom Rady Naukowej, sekretarzom redakcji, recenzentom, autorom i członkom zespołu redakcyjnego. Bez Was, Waszej pracy i ogromnego zaangażowania nie byłoby „Przeglądu Bezpieczeństwa Wewnętrznego”. To Wy byliście architektami jego dorobku i gwarantami wysokiej jakości. Dziękujemy również Czytelnikom, z których część towarzyszy nam niemal od początku. Wierzymy, że nasze czasopismo nadal będzie ważnym i potrzebnym głosem w dyskusji o służbach specjalnych demokratycznej Rzeczypospolitej.

Redaktor naczelny
dr Marek Świerczek